

ΕΤΟΣ 66ον

29 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3400)

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΛΛΟΜΕΝΟΥΣ

Είναι γνωστή ή παροιμία «ο καλός ο καπετάνιος στή φουρτούνα φαίνεται». Δέν ήταν έπομένως δυνατόν, τά «έπίλεκτα στελέχη» –δηλ. οί μαθητές– πού έπρόκειτο νά γίνουν οί πρώτοι κυβερνήτες τής Κιβωτού τής σωτηρίας, δηλαδή τής Έκκλησίας, νά μήν περάσουν «σκληρή έκπαίδευση».

Άσκήσεις καρτερίας

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού οί μαθητές του Χριστού αντιμετώπιζουν σφοδρή θαλασσοταραχή. Ήδη έχουν περάσει τήν πρώτη άσκηση. Τότε ήταν άτελέστεροι· και γι' αυτό ήταν μαζί τους στό πλοίο και ό Χριστός «εις παραμυθίαν», όπως έπισημαίνει ό ιερός Χρυσόστομος. Στά δύσκολα, βέβαια, χρειάστηκε νά τόν ξυπνήσουν, έπειδή κοιμόταν. Τώρα όμως, έξασκώντας τους «έπί μείζονα ύπομονήν», τους έχει αφήσει μόνους στή θάλασσα, πηγαίνοντας στό όρος γιά νά προσευχηθεί κατ' ιδίαν. Καί παραχωρεί νά σηκωθεί μεγάλη φουρτούνα, ώστε μή έχοντάς τον κοντά τους νά γίνουν καρτερικότεροι.

Σέ τέτοιες στιγμές, πού τό ένα λεπτό βιώνεται σαν νά είναι όλόκληρος αιώνας, μπορεί κανείς νά ύποψιαστεί τί σημαίνει «οὐκ εύθέως αυτοίς επέστη». Άργεί ό Χριστός. Μερικές φορές δέν φαίνεται και τόσο γοργοπήκος. Καί φυσικά, Αυτός πού είναι ό μόνος άληθινά πολυέλεος, τό κάνει από φιληθρώπια. Μας παιδαγωγεί, κατά τόν Χρυσορρήμονα, νά μή ζητάμε «ταχέως ήύσιν τών δυσχερών», αλλά νά τά ύπομένουμε μέ γενναιότητα και καρτερία. Κι αν αυτό ισχύει γιά τους «έπιβάτες» τής Κιβωτού, πόσο μάλλον ήταν αναγκαίο γιά τους ύποψήφιους «κυβερνήτες», τους Άποστόλους.

Άλλά και όταν αποφασίζει νά έλθει νά τους βοηθήσει, «έτερα χαλεπώτερα δεινά έπάγει». Είναι κάτι πού τό συνηθίζει· «αεί γάρ τοῦτο ποιεί», προφανώς στους προχωρημένους. Έκεί πού περιμένεις τό τέλος μιās δοκιμασίας, μία χειρότερη έρχεται. Τόν από του κλύδωνος φόβο, τόν διαδέχεται ό φόβος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ´ 22-34)

«**Ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε**»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασιανζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκραζαν. Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἐκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

ένός φαντάσματος, πού τό βλέπουν νά περπατάει πάνω στά κύματα. Καί ἦταν τόσο μεγαλύτερος αὐτός ὁ φόβος τους, ὥστε «ἐκραζαν». Ξέσπασαν σέ κραυγές τρόμου. Τότε μόνο τοὺς ἀποκαλύπτεται ὁ Χριστός καί τοὺς καθησυχάζει μέ τά λόγια: « Ἔχετε θάρρος. Ἐγώ εἶμαι· μή φοβεῖσθε».

Πίστη καί ταπεινὼση

Ὁ Πέτρος, πάντα αὐθόρμητος καί ἐκδηλωτικός, τοῦ ζητάει «κέλευσόν με», ὄχι «βαδίσει ἐπὶ τὰ ὕδατα», ἀλλὰ «πρὸς σε ἐλθεῖν». Τό πρῶτο, κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτο Βουλγαρίας, θά ἦταν σημάδι ἐπιδείξεως, ἐνῶ τό δεύτερο εἶναι ἐνδειξη ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστό. Καί ὁ Χριστός γιά χάρη του «ὑπέστρωσε τὴν θάλασσαν» καί ὁ Πέτρος ἄρχισε νά περπατάει πάνω στό νερό. Ὁχι ὁμως γιά πολὺ· σέ λίγο ἄρχισε νά βουλιάζει, ὄχι ἐξαιτίας τῆς σφοδρότητας τοῦ ἀνέμου, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ὀλιγοπιστίας του. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, τείνοντας τό χέρι του καί πιάνοντάς τον, ἐπετίμησε ὄχι τὸν ἄνεμο, ἀλλὰ τὴν ἀσθενική του πίστη: Ὀλιγόπιστε, γιατί δειλίησες;

Ἀξίζει νά ἐπαναλάβουμε ὅτι ὁ Πέτρος ἄρχισε νά βουλιάζει ὄχι γιά νά ἐπιτιμηθεῖ κάποια τάση του γιά ἐπίδειξη, ἀλλὰ μόνο λόγῳ τῆς ἐλλειψῆς ἰσχυρᾶς πίστεως. Δέν εἶχε τέτοιο φρόνημα ὁ Πέτρος. Φορεῖς αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῆς πλάνης ἦταν ἐκεῖνοι οἱ αἰρετικοί, πού –διαστρέφοντας τό νόημα τοῦ θαύματος τοῦ Χριστοῦ– πῆγαν κάποτε στό κοινόβιο τοῦ Μεγάλου Παχωμίου καί τόν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητὰς νὰ μποῦν εἰς τὸ πλοιάριον καὶ νὰ πᾶνε πρὶν ἀπ’ αὐτὸν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως οὗτου διαλύσῃ τὸν κόσμον. Καὶ ἀφοῦ διέλυσε τὸν κόσμον, ἀνέβηκε εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῆ ἴδιος του. Ὅταν δὲ ἐβράδυσσε, ἦτο ἐκεῖ ἴδιος. Τὸ πλοιάριον εὕρισκετο ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς λίμνης καὶ ἐπάλαυε μὲ τὰ κύματα, διότι ὁ ἄνεμος ἦτο ἀντίθετος. Κατὰ τὴν τετάρτην δὲ νυκτερινὴν βάρδια ἤλθε εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περπατώντας ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ μαθηταί, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περπατῆ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς ἐφώναζαν. Ἀμέσως τοὺς ἐμίλησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε, «Ἔχετε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβᾶσθε». Τότε τοῦ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, «Κύριε, ἐάν εἶσαι σὺ, τότε δώσέ μου διαταγὴν νὰ ἔλθω σ’ ἐσέ ἐπάνω στὰ νερά». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Ἐλα». Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος κατέβηκε ἀπὸ τὸ πλοιάριον, ἄρχισε νὰ περπατῆ ἐπάνω στὰ νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐβλεπε τὸν ἄνεμον δυνατόν ἐφοβήθηκε, καὶ ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ βυθίζεται, ἐφώναξε, «Κύριε, σώσε με». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἔπιασε καὶ τοῦ λέγει, «Ὀλιγόπιστε, γιατί ἐδίστασες;». Καὶ ὅταν ἀνέβηκεν εἰς τὸ πλοιάριον, ἔπαυσε ὁ ἄνεμος. Ἐκεῖνοι πού ἦσαν εἰς τὸ πλοιάριον τὸν προσκύνησαν καὶ τοῦ εἶπαν: «Ἀληθινὰ εἶσαι Θεοῦ Υἱός». Καὶ ἀφοῦ διέσχισαν τὴν λίμνην, ἤλθαν καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Γεννησαρέτ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

προκαλοῦσαν νὰ περπατήσουν μαζί πάνω στό νερό τοῦ ποταμοῦ, γιά νὰ φανεῖ ποῖός ἔχει μεγαλύτερη παρρησία πρὸς τὸν Θεό. Καὶ ὁ Ἅγιος ἀναγκασμένος τοὺς ἀπάντησε: «Ὁ ἀγώνας μου καὶ ὄλη μου ἡ σπουδὴ δέν εἶναι νὰ περάσω αὐτὸν τὸν ποταμὸ περπατώντας πάνω στό νερό, ἀλλὰ πῶς μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ θά ὑπερπηδήσω τέτοιες σατανικὲς παγίδες, καὶ πῶς θά ἀποφύγῃ τὴ θεία καταδίκη λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν μου».

Γιά τοὺς ἁγίους Πατέρες, γνήσια πίστη στὸν Θεό καὶ ὑγιὴς ταπεινώση συμπορεύονται. Ἡ πρόοδος τῆς μιᾶς προϋποθέτει τὴν αὐξηση τῆς ἄλλης. Τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων του ἔχουν μοναδικὸ σκοπὸ τὴν τόνωση τῆς πίστεως στό πρόσωπό του καὶ τὴ δοξολογία του. Κανένας Ἅγιος δέν ἐπέδωξε νὰ γίνῃ θαυματοποιός. Πολλοί, μάλιστα, βλέποντας τὰ χαρίσματα πού τοὺς ἔδινε ὁ Θεός, τὸν παρακαλοῦσαν νὰ τοὺς τὰ ἀφαιρέσει, γιά νὰ μὴν κινδυνέψουν ἀπὸ οἴηση καὶ κενοδοξία. Γιά τοὺς ἀληθινὰ Ἅγίους ἡ τρικυμία ἀπὸ αὐτὰ τὰ συγκεκριμένα πάθη ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερο κίνδυνο ναυαγίου.

Ἅγιος κυβερνήτης λογισμὸς τῶν Ἀγίων

Ἀλλὰ καὶ γιά τὴν ἀποφυγὴ ναυαγίων ἀπὸ ὅλα τὰ πάθη καθὼς καὶ ἀπὸ τίς καταγίδες τῶν συμφορῶν καὶ τίς τρικυμίες τῶν ληυηρῶν, ἀπαιτεῖται τὸ ἀτενέες

29 Ἰουλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ΄ - δ΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιδ΄ 22-34.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Αὐγούστου, Ι΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιζ΄ 14-23.

βλέμμα πρὸς τὸν «Κυβερνήτη» τῆς ζωῆς μας Χριστό μέ πίστη καί ταπείνωση. Καί φυσικά τέτοιο βλέμμα δέν ἐπιτυγχάνεται χωρὶς σταθερὴ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν καί δίχως ὑπομονή καί ἐπιμονή στήν προσευχή. Αὐτές οἱ προϋποθέσεις, ἀκόμα καί πρὶν ἀπὸ τὴ Σάρκωση τοῦ Λόγου, χάρισαν στήν Ἐκκλησία φωτεινά παραδείγματα πηδαλιούχων, ὅπως τοῦ ἁγίου ἱερέα Ἐλεαζάρου, πού ἐορτάζει τὴν 1η Αὐγούστου. Γά νά τηρήσει τὴν κατὰ Θεόν νηστεία καί νά μὴ μαροφαγήσει τρώγοντας εἰδωλόθυτα, ὄχι μόνο ὑπέμεινε ὁ ἴδιος μαρτυρικό θάνατο, ἀλλῆ καί τὸν ἀκολούθησαν ὄρθιοι στή φουρτούνα τοῦ μαρτυρίου οἱ ἐπτὰ μαθητὲς του Μακκαβαῖοι μαζί μέ τὴ μητέρα τους, ἁγία Σολομονή.

Λέει χαρακτηριστικά τὸ κείμενο: «Ὁ λογισμὸς τοῦ πατρὸς μας Ἐλεαζάρου, σάν ἄριστος κυβερνήτης, πηδαλιούχωντας τὸ σκάφος τῆς εὐσεβείας μέσα στό πέλαγος τῶν παθῶν καί παλεύοντας μέ τίς τρικυμίες τῶν βασάνων κράτησε σταθερό τὸ τιμόνι τῆς ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέχρι πού ἔφτασε στό λιμάνι τῆς ἀθάνατης νίκης» (Δ΄ Μακ. 7,1). Οἱ πρεσβείες αὐτοῦ καί τῆς συνοδείας του ἄς μᾶς συνοδεύουν καί στίς δικές μας φουρτούνες.

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Πρωτοπρ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη
Καθηγητῆ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΓΑΜΟΣ & ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

(Β΄ ἔκδοση, διαστάσεις 13Χ22,5 ἐκ., σελ. 248)

Ὁ συγγραφέας πραγματεύεται τὰ διάφορα προβλήματα μέ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἀντιμέτωπη ἡ σύγχρονη οἰκογένεια μέ τρόπο εὐληπτο, προκειμένου ὁ ἀναγνώστης νά κατανοήσει τίς βαθύτερες ἔννοιες πού διέπουν τίς σχέσεις τῶν συζύγων, τὴ σπουδαιότητα τῆς σωστῆς διαχείρισης τῶν διαφορῶν καταστάσεων, τίς ὁποῖες μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσουν τὰ παιδιά τους, ἀλλά καί τὸν τρόπο νά τὰ συμβουλευσεῖ κανεῖς. Ἕνα ἀπαραίτητο ἐργεῖδιο γιά ποιμένες, ἐκπαιδευτικούς, θεολόγους καί οἰκογενειακοὺς συμβούλους.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr